

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Cdo/265/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7613211702                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 10.12.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Vladík            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7613211702.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, IČO: 35 944 471, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni č. 13, IČO: 36 866 733, proti odporcovi O., bývajúcemu v F., o zaplatenie 22,90 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 Ro 404/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. apríla 2015 sp. zn. 2 Co 547/2014, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 9. decembra 2013 č. k. 4 Ro 404/2013-17 uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. apríla 2015 sp. zn. 2 Co 547/2014 napadnuté uznesenie potvrdil (§ 219 O.s.p.). Podľa jeho názoru v prejednávanej veci navrhovateľovi vznikla podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu súčasne poplatková povinnosť, keďže jeho podanie je urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktorým bol vytvorený súdny spis 4 Ro 404/2013. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v uznesení 4 Ro 404/2013 z 9.12.2013 o odmietnutí podania krajský súd uviedol, že nemožno akceptovať tvrdenia navrhovateľa o nekonaní súdu v minulosti, a že ide o pôvodnú žalobu, o ktorej ešte nebolo rozhodnuté, lebo o totožnej žalobe už súd konal pod sp. zn. 13 Ro 138/2008, konanie však bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku z návrhu a 16.5.2013 bola na súd na DVD nosič odstúpená Okresným súdom Liptovský Mikuláš identická žaloba, o ktorej bolo rozhodnuté tak, že podanie bolo uznesením 4 Ro 404/2013-14 z 9.12.2013, odmietnuté.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodal žiadny nový návrh, súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa mu tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 Cdo 269/2013,

1 Cdo 281/2013, 2 Cdo 411/2013, 2 Cdo 424/2013, 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 464/2014, 3 Cdo 452/2014, 3 Cdo 460/2014, 3 Cdo 462/2014, 3 Cdo 465/2014, 3 Cdo 494/2014, 3 Cdo 495/2014, 3 Cdo 496/2014, 3 Cdo 498/2014, 3 Cdo 500/2014, 3 Cdo 516/2014, 3 Cdo 518/2014, 3 Cdo 520/2014, 3 Cdo 530/2014, 4 Cdo 361/2013, 4 Cdo 372/2013, 5 Cdo 323/2013, 5 Cdo 330/2013, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 6 Cdo 458/2013, 6 Cdo 465/2013, 7 Cdo 258/2013, 7 Cdo 268/2013, 7 Cdo 364/2014, 8 Cdo 219/2014, 8 Cdo 95/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.